

# అనుభవ రూ. ఆత్మ

"అనురక్త"



వెంకటేశ్వర సారంగా ఆకాశంలో అడుగు  
బెట్టాడురామం! వెట్టిపెట్టబంతోనే పాఠం  
మొదలు పెట్టబోయాడు. అలవాటు  
ప్రకారం చొరబడ బోయిన శేషాద్రి  
వందితుడు పొర పాటు గ్రహించి  
పోబోయి, ఆగి.

"కుని గుండె ఆగినట్టుంది. నీ చిన్ని  
గడియారంలో తైమెంతమ్మా, ఉషా!"  
అన్నాడు సహజ చమతార్క రోరణికో!  
కానంతా గొల్లురుంది. వణి కాన  
యిబ్బందిలో వడి పోయాడు క్రొత్తనంది  
తుడు.

ఆ కఠోలం అణిగిందాకా వేచి, ఎట్ట కేలకు ప్రారంభించాడు. నర్మదానతిపాతి ప్రత్యాన్ని గూర్చిన పాత్యాంశమది.

చాలాకొరందలోనే సందేహంకలింది ఉషారాణికి. కలవమే తడవుగా తక్కిమని లేచింది. దేవర్ మార్కలేచిందిరోయి నెలెన్స. "కాసంతా గప్పిప్పయింది ఆమెలేవటంలోగలఅంతర్థం ఊహించ గలారు.

"వతిదేవునితో అంతయిదిగా అలుకు పోలేనిది ఆ ప్రాణికి మోక్షం ఉండ వాడీ" అదీ సందేహం. తనలాంటి అనుభవ శూన్యదయిస గురువుగర్కి, నవనాగరిక శిష్యువరమిచ్చే ఆహ్వాన స్వరూపం ఆ కాలేజీకి పరిచయమైననెల రోజుల్లోనే చవి చూచాడురామం.

"పారడెక్లాసు! మిలన్కి గల సంబంధం మేమిదో ఒక తెలుగు లెక్క రర్వి ప్రశ్నించటంలో పెద్ద అసహజత తేడుగాని, అటామిక్ దీర్ఘికి దాలర్కి గల తేడాను తెల్పండిమాష్టారూ! అనిప్రశ్నిం చేందుకు వెనకాదాశిష్యులు.

"ఈ కాలంలో యిలాంటి పాఠ్య లాగల్ని ప్రణాళికలో నేర్పటం విద్యా కాలవారి పొరపాటు. అందుకు నేనేమి చేయగలనందీ, ఆవి జవాబిచ్చాడు.

"నాన్నెన్స! అందీ మేమిటి తెలుగు వందితులు శిష్యురల్ని ఆమ్మ అనో అమ్మాయి అనో చనువుగా పిలవాలి గాని. యిలాంటి పెద్దతనంలేని వారికి పెద్దరికం అంటగట్టటంకూడా ఆ కాల పొరపాటే! అనుకుంటూ.

"అంతేనా, నా సందేహానికి నమా ధానమే లేదంటారా?" అంది.

అవకాశం కోసమే వేచిఉన్నట్టుగా విచ్చల విడిగా నవ్వేశారు ప్రబుద్ధులు. పరాజయం వరించింది రామంమేసార్కి. కాలేజీ వదిలిన తర్వాత రూముకుపోశూ నొచ్చుకున్నాడు.

"ఇలాంటి వెంకితనం ఆ నాటి ఆడ తనంలో తయారయి ఉండదు. ఆ స్త్రీది అణకువ భక్తి ప్రపతులతో కూడిన స్వయం కల్పమైన వ్యక్తిత్వం. నీటి బుడగలాంటి అనుకరణతో కూడిన అహంభావంకాదు. "అవి చెప్పి ఉండా ల్పింది. అప్పుడా అలరఅమ్మాయి కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగి ఉండేవి. ఏంలాభం! తనకు 'సందర్భ శుద్ధి'లేదు.

గదికిచేరి జరిగిన సంగతంతా కృష్ణ మూ రికోచెప్పి కంటతడి పెట్టుకున్నంత పని చేశాడు. ఆ తర్వాత యింకొక సంఘటన కూడా జరిగింది.

కృష్ణమూర్తి ప్రోత్సాహంతో రచన ప్రారంభించాడు. మొదటి కథఅచ్చయింది దాని పెరిషారాణి విమర్శకూడా వచ్చింది

"భాషకున్న ప్రాధాన్యం భావానికి లేదు. అంతా సనాత సత్యం. వా సవా వికి విరుద్ధం! ఇలాంటి అభూత కల్పన లను నా అభిమాన సత్రికలో ప్రచురించి వందుకు విచారిస్తున్నాను. ఇకముంది లాంటి కొందరపాటు జరగదని ఆశిస్తున్నాను."

"నా కథను విమర్శించేందు కామె కున్న అర్హతలేమిటసలు!" వక్రవట

పట లాడించాడు రామం.

అయితే యీ సంఘటనే వారిదరి మధ్య పరిచయం కలగటానికి కారణ మైంది తర్వాత ఆదికవి భారతాది పర్వం మొదలు మొన్నమొన్నటి సెక్కు రచన 'అమె ఆధారాలు' వరకూ అన్ని పుస్తకాలు చదివాననే నమ్మకం రామానికి. ఈ మెవిమర్పించిన ఆవా నవం యేపు నకం లో ఉంది అనలుకథంచేనే కల్పనకదా ఇదీ రామం వాదం.

“ఈ సంఘంలో - వ్యక్తుల్లో నిత్యం జరిగే సంఘటనయదార్ల చిత్రణ దీవికివద గుంభన అవసరంలేదు, 'అందాలబాల, అనురాగమాల, కంబుంఠి, చంచలనేత్రి, ఇలాంటి అతిశయోక్తులవసరం లేదు త్రి అనే వదానికి. ముక్తసరి సాహిత్య మే నేడు ఆవరణ పొందుతుంది.” అనేది ఉషారాణి వాస్తవానికి చెప్పిన నిర్వచనం.

ఉషారాణి తండ్రి రఘువీర్ గారు ఇండియన్ ఎయిర్ ఫోర్సులో ఫెలెట్ లెఫ్టినెంట్ గా రిటైరయిన సంవత్సరం, హైదరా బాదులో చాలాబిలింగ్స్ ఉన్న యాయనకు, ప్రస్తుతం ప్రధాన రాబడి వాటి మూలక మైనదే; వారి కుటుంబ భవనపు ప్రెమిసెస్ లోనే గల వేరొక గృహంలో అద్దెకుంటున్నారు కృష్ణమూరి, రామం. వారితో పాటు ఆ పరిసరాల్లో చాలా కుటుంబాలున్నాయి.

రామం ఉషారాణికి ప్రయివేటు మాస్టారిప్పుడు. పరిచయాన్ని స్నేహం గానూ, సేహాన్ని ఆత్మీయతగానూ మార్చే గుణంగల కాలం ఆరుసరిలు

దొర్లిపోయింది కూడా!

విచిత్ర మేమిటంటే, ఉషారాణి ముందు ఉపాధ్యాయుడు అని పిండేవాని కిబదులుగా తడబాలు చెందే విన్యార్థిలా కనిపించేవాడు రామం! శారీరకంగా విశిష్టమైన మూరిమత్వం ఉషారాణికి జన్మతః సిద్దించినవరం! చిలిపి చూపులో నూటితనం, హోయలనడకల్లో నిండు తనం, నిరక్ష్యపుమాటల్లో చురుకుననం ఆమెలోని ప్రత్యేకత!

రామం ఆమెను గురువుగా, దేవతగా ఆరాధించ మొదలుబెట్టిన క్షణంలోనే. అర తలు తారుమారే నాయి. ఆతని మనసులో యీ ఆరాధనాభావం, పవిత్ర బాంధవ్యంగా, ఈ బంధం బలీయంగా పరిణతించే కౌద్ది వీరిదరిమధ్య దూరం ఎక్కువకావటంకూడా విశేషమే!

ఈ సందర్భంలో రామం, కృష్ణ మూరిల గతం కొంత అవసరం. ఇద్దరూ చిరకాలస్నేహితులు. ఇద్దరూ కళాకారులే! ఒకరు కవి, రచయిత! ఇంకొకరు చిత్రకారుడు.

ఆంధ్ర యూనివర్సిటీనుంచి తెలుగు లో ఎం.ఎ. పట్టా తీసుకున్న తర్వాత లెక్చరర్ గా ఉద్యోగంలో ప్రవేశించాడు రామం. కృష్ణమూరి అంతకుముందు నుంచే హెచ్.యమ్.టి. లో డిజైన్స్ డిపార్టుమెంట్ లో చేస్తున్నాడు. చిత్ర రచనపట్లగల ఆసక్తి కారణంగా వె చదువుల కవకాశమున్నా డిప్లొమా 'తో చదువుకు స్వస్తి చెప్పాడు.

ఎలిమెంటరీ చదువులదగ్గర్నుంచి వారి మధ్యనున్న సహపాతిత్వం, సన్నిహి

# అ యి: ద్ధర్మా ఆమె

(18వ పేజీ తరువాయి)

“ఇప్పుడు మీ నిద్యార్థినిగ మా టాడ బోవటంలేదు. మీరు కవులు, రచయితలు, మీ ఆభిమానిగ నా వ్యక్తిగతమైన సమస్యను మీ ముందుచుతున్నాను. ముందుగా యీ ఉత్తరంచూడండి.”

“ఉషా !

సంపదల అందలంలో విహరించవలసిన లక్ష్మీపుత్రికపు నీవు ! కాలం కల్పించిన కలతలకు లొంగిన అతి సామాన్యుణ్ణి నేను !

మన యిద్దరిమధ్యా వారధికి నాదా సాధ్యంకాని అగధముంది !

‘నీ అంత సేమిట’ని మావయ్య నిలవేసినా, ‘నీది ప్రలోభం !’ అని లోకులు నిందించినా, నా అర్హతలు విలవిల్లాడుతాయి! మావయ్య మావయ్య నీ భవిష్యత్తును వెన్నెల సౌధాలో భద్రపరచాలని ఆశిస్తున్నారు. నా కోరికా అదే !

పవిత్ర ప్రేమ నాశించిన నిరుపేదను నేను. భగ్నతను ఆహ్వానించగలను. నిన్ను తలపోస్తూ యీ జీవితమంతా పిచ్చివానిలా బ్రతకబంకూడా అదృష్టమే ఉషా ! కాని, నాకే అదృష్టమూ అన్వయించదు. ఏ బాధ్యతలకు బందితుణ్ణి, నేటి యీ అనర్హతల్ని, ఆమోదించానో ఆ కర్తవ్యం యింకా నెరవేరలేదు.

కలలు అందరూ కంటారు! ఊహలు మధురంగానే ఉంటాయి ! కాని, వాస్త

వమే నిష్ఠురమైంది. పేదతనం చాల భయంకరమైనది, నీ సున్నితహృదయం సహించలేదు. అందుకేనాకు .... సంబంధించిన నీ గతాన్నంతా మరచిపో ! ఇదే ఆఖరుసారిగా ఉత్తరంలో అందుకే .... నాకు సంబంధించిన నీ గతాన్నంతా మరచిపో ! ఇదే ఆఖరుసారిగా ఉత్తరంలోనైనా నిన్ను కలుసుకోవటం.

నీ బావ

సుధాకర్.

ఉత్తరం చదవటం పూర్తయింది. నిరుత్తరుడై, బిత్తరచూపులు చూస్తున్నాడు రామం.

“సుధాకర్ మీకు పూర్తిగా అపరిచితుడు. మా ఆత్మకు స్వయానా తమ్ముడు. ఆయనకూ మీకూ చాలా విషయాల్లో పోలికలున్నాయి మాసారూ ! మీలాగే మౌనంగా, గంభీరంగా ఉంటారు. మాటలూ చేతలూనేరుగా అరంకావు కాని, ప్రతిపనీ త్యాగంతో కూడినదే !

చిన్ననాడే మా యిద్దర్నీ దంపతులుగా ఊహించుకొన్నారట! అప్పట్లో నాన్నగారూ యీ నిర్ణయాన్ని హరించారట. కాలం తెచ్చినమార్పులతో ఆ కుటుంబ పరిస్థితులు తారుమారయ్యాయి. రెండేళ్ళనించీ అత్తయ్య ‘క్షయ’తో హాస్పిటల్లో ఉంది. చింతలబచువుతో మామగారుపోయారు.

కుటుంబ భారాన్నంతా తనపై వేసుకున్నాడుబావ బి.యస్.సి.తో చదువు ఆపి, సెక్రటరీయట్లో యు.డి.సి చేస్తు

న్నారు. ఇద్దరు చెల్లెళ్ళకు పెళ్ళిళ్ళు చేశారు ఇంకా ముగ్గురు పిల్లలు చదువుకుంటున్నారు.

న్నాగారు సంస్కార హృదాయులే కాని, హోదాని మాత్రమే గౌరవించగలరాయన. బావను ఇలగిరికం కోరాడు అందుకు బావ అంగీకరించలేదు నిరాదరణ గ్రహించి మాయింటికి రావజం కూడా మానివేశారు. అమ్మయెన్నివిధాల ప్రయత్నించినా యేవిధమైన సహాయానికి అవకాశమీయలేదు నాకు ఉత్తరాలు మాత్రం రాస్తుండేవారు ఈ ఆఖరు ఉత్తరం రాశాడు. ఎలా ప్రాణమొప్పిందో

చెప్పండి మాష్టారూ... బావ పేదవాడ యాడని ఆనుకాగం సేదదవుతుందా? బావకి వన్ను పొందే అరతలేవా? నేనే పరి భార్యనో అయితే తాను మనిషిగా జీవించగలడా?"

రామం ముఖంలో నిశ్చలతే కనబడుతుంది. లోపలి లోకాలు ఉషారాణి యేమిటి? ఎవరు మాత్రం చూడగలరు!!

నాకు తేనిపోని పెదరికం అంటగట్టావేమో, ఉషారాణి!" అన్నాడు ఐదు నిమిషాలు వ్యవధి తీసుకుని.

"కాదు. మీకు హృదయాల భాషలు తెలుసు. త్యాగాల చాటునగల మూగ వ్యధలు హృదయాన్నెంతగా శిథిలంచేసాయో మీరెరుగుదురు. చెప్పండి నేను అలిగితే నాన్నగారె నా చలిసారు. మీరు చెప్పినదే అక్షరాల పాటిస్తాను." అతని

వెపే చూస్తుంది. అవి అమాయకమైన చూపులని తెలుసు రామానికి! కాని, తనను విచిత్రంగా నలిపివేయగల శక్తి వాటి కెందుకుందో మాత్రం తెలియదు.

సరే విను ఉషారాణి! నా అభిప్రాయం చెప్పేందుకు సందేహించను ఎవరికెవరో తెలియని ఈ జీవితంలో హృదయ సమర్పణ పవిత్రమైంది. అనుభవాలతో మొదుబారిన పెదలకు, చిగురుటాకుల మనసుల స్పందనలు బలహీనతలుగానే కన్పించవచ్చు. లౌకికంధనాన్ని సంపాదిస్తుంది విలువైన మనిషిని ప్రేమించే మనసును మాత్రం పొందలేదు.

మీ అనురాగాన్ని పొందగలిగిన అతడు దురదృష్టవంతుడు కారాదు. మీ సాహచర్యముంటే ఎన్ని కష్టాలయినా సంతోషంగా స్వీకరిస్తాడు. అన్నిటిని జయించ గలడు కూడా!!

"ఇప్పుడు నా సందేహాలన్నీ తీరాయి మాష్టారూ!" ఆమె ముఖం వికసించింది.

పచ్చని దేహం ఒక ఆకర్షణ, గులాబీవరపు దుస్తులు ప్రత్యేక అలంకరణ! ఆ మేలు కలయికతో సంపూర్ణ స్త్రీ మూర్తి ఉషారాణి!! నిశ్చింతంగా తనకు కొంచెం ముందుగా అర్థంకాని సమస్యలా నడుస్తున్న ఆమెను జవాబు తేని ప్రశ్నలాంటి అతడు అనుసరించాడు.

